

GAZETA KRAKOWSKA

Prenumerata kwartalna
str. 12.

N^{ER} 92.

Pojedynczy numer na wolino-
wym papierze gr. 10.

SOBOTA DNIA 23 KWIETNIA 1831 ROKU.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumiura.

Dzień godzina	Barometr na 0° r.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf.	UWAGI.
7	27 3, 604	+ 8. 7	+ 3,6	połud: ws. słaby	pochmurno	
22. 12	„ 3. 344	+14. 0	+ 4,2	zachodni słaby	„ „	
3	„ 2. 574	+15. 8	+ 7,0	wschodni średni	„ „	
9	„ 2, 672	+ 9. 4	+ 3,3	Połud: ws słaby	pogoda z chmur:	o g. 43/4 grad, grzm:

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

KRAKÓW. — Amatorowie sreny narodowéy, chlubni z zadowolenia szanownéy Publiczności okazanego łaskawie na reprezentacji danéy dnia 20 b. m. i r., czyniąc zadość powszechnie obiawionéy chęci, aby taż reprezentacya była jeszcze powtórzoną, mają zaszczyt oświadczyć, iż chętnie przychylią się do powszechnego żądania z względu na zaszczytny cel, który ożywiając szlachetne serca dostojnych widzów, znamionuje tę bratnią miłość, którą się zawsze Polak dla obcych a tém bardziej dla swoich rodaków odznaczał.

Amatorowie, ośmieleni powodzeniem pierwszéy reprezentacji, pokładają niepłatną ufność w wspaniałości szanownéy Publiczności, że raczy i drugą, która daną będzie jutro, to jest d. 24 b. m. zaszczyścić swoją obecnością a przez przyłożenie się do przyniesienia ulgi ranionym obrońcom naszéy oyczyzny okazać zdumionemu światu, że udziałem Polaka jest męstwo w boiu i naytkliwsze zajęcie się staraniem niesienia pomocy cierpiący ludzkości.

WARSZAWA 20 Kwietnia. — Nadeszły wiadomości: że w tymże czasie, kiedy generał Dwernicki wkroczył na Wołyń, wybuchnęło w gębi tego województwa powstanie. Siła zbrojna pod dowództwem obywatela Ludwika Stuckiego zajęła Lubar, rozbroiwszy i wziąwszy w niewolę załogę rossyjską z officerami.

Generał Dwernicki, upoważniony został przez Rząd, do zwołania w zabranych krajach seymików i organizowania władz.

Odebrano wczoray list przez Prussy, że oddział powstańców Żmudzkich wkroczył w Maryampolskie, to jest, do Królestwa Polskiego.

Od kilku dni pełno jest w Warszawie baiek, powtarzanych i przez pisma publiczne. W Paryżu rewolucya; — do głównéy kwatery naszéy powysyłano ztąd jakieś dworskie karety, to po ieńców znakomitych, to po ambassadorów; — Siedlce zajęte przez nasze woyska i t. d. A iedno z pism codziennych umieściło nawet 7 baek jedna za drugą, iako niezawodne fakt.

Z listu pisanego dnia 9 b. m. z Lublina

dowiadujemy się, że około tego miasta blisko 30 tysięczny korpus nieprzyjacielski stoi: chociaż jest kilka tysięcy, a doktorów tylko 300; ztąd śmiertelność bardzo znaczna. W jednym domu po 50 ludzi na kwaterze. Ucisk dochodzi do najwyższego stopnia i rozkazuje pod surową karą dostawę żywności, koszul i obuwi. Biskupa *Woiakowskiego*, wprowadzili pod bagnietami w głąb Rosyi.

Polak *Sumienny*, doniósł wczoraj o zajęciu Siedlec przez generała *Umińskiego*; dotąd wiadomość ta niepotwierdza się.

Mówią, że generał *Kossacki* znajduje się przy *Dybiczu*, i pisze rozliczne odezwy do Polaków.

Dzisiejszą pocztą nadesłane gazety francuskie aż do dnia 10 b. m. dochodzące, nie wspominają o żadnych zaburzeniach.

Wiadomość o zwycięstwach wojsk polskich z dnia 31 marca i 1 kwietnia, przyjęto w Paryżu z największą radością. Co większa, minister spraw zagranicznych, *Sebastiani* sam udzielił w izbie deputowanych d. 10 b. m. nadesłane mu wiadomości. *Dziennik Sporów* wyraża się z tego powodu w tych słowach: „Będzie więc Polska wolną: zbyt drogo już okupiła swoją wolność aby ię używać nie miała: z jakąż radością Europa przyymie ten bohaterki lud, do rzędu narodów!„

W Paryżu teraz najmłodniejsze surduty nazywają *Polskie*, i są podobne do munduru gwardyi narodowy warszawski.

Jeden z spekulantów przysłał do Berlina kilkadziesiąt nowych polskich dwuzłotówek z orłem i pogonią; Berlińczykowie płacili za każdą po 3 i 4 talary. W liście w tych dniach przysłanym z Berlina do Warszawy; jest usilna prośba, aby na wieczną pamiątkę przysłano choć cokolwiek drzewa z Olszyny Grochowski, tyle wstawioné d. 25 lutego.

Donoszą z Wiednia, że książę *Hessen-Romburg*, książę *Lichtenstein* i Pan *Gentz*, udają się do Petersburga.

Do Wydawcy *Złodeia Politycznego*. — Wyczytawszy w onegdajszym Nrze *WPana* dziennika, artykuł, w którym wyrażono, iż *P. Sebastyani*, na nowo oświadczył, iż pobyt *Dybicza* w Berlinie, na celu miał utwierdzenie pokoju, pośpieszam z temi kilkoma uwagami.

Dziwną jest rzeczą, jakim sposobem minister spraw zagranicznych, nie wie, o czém już wie świat cały, że *Dybicz* wyprawiony był do Berlina z tajną misją, zawarcia układów z królem pruskim, względem przechodu wojsk polskich i ruskich przez kraje jego. Dziwniejszą rzeczą, iż gdy korespondencye między *Lubeckim* i *Grabowskim*, wszystko wykryły, *P. Sebastyani*, uporem dziecięcia obstaje przy swoim, nie bacząc, iż myśląca dzisiaj Europa, i zająca się na podobnych wybiegach, uważa go za swojej widowni za aktora (i to niezręcznego jeszcze) któremu naznaczoną dano do odegrania rolę. Publiczność syka lecz aktor gra swoje.

Jakkolwiek bądź — nie mówmy już o *Sebastianim*, ni o *Durandzie*, ale w iakim to świetle wystawia się dzisiaj przez podobne działania, podobne absurda, rząd i gabinet francuski?... Oto, iż albo zupełnie sprzyja polityce dworu petersburskiego, albo najwyższy zachowie egoizm. W ostatnim razie dwudziesto-letnie n sze dla nię poświęcenie się, przelana krew nasza, wierność poki ię Francya dla dobra swego potrzebowała, spodziewać się nam kazaty inné odpłaty.

(Z *Gazet Warszawskich*.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

BERLIN 15 Kwietnia — Pytanie względem pokoju i wojny, równie tu, iak we Francyi wszystkich zajmue; nikt sobie nie tai, że stan terazniejszy jest najgorszy ze wszystkich i że godzina stanowcza, pod iakąkolwiek zia-wiłaby się formą, zasługuie na pierwszeństwo przed przykrą dla handlu i przemysłu szko-

dliwą niepewnością o przyszłość. Oświadczenia francuzkiego ministryum, nie sprawiły na publiczności równie iak na rządzie takiego wrażenia, iakie sobie obiecywał P. Kazimierz *Perier*, a to zapewne dla tego, iż zwątpiono, aby posiadał moc, iakię nadał sobie pozór. Z tąd to pochodzi, iż sądzimy się bliskiem poróżnienia z Francją i stosowne do tego przedsiębierzemy kroki, mimo że ciągle mówią o utrzymaniu przyjacielskich stosunków. Przygotowania wojenne odbywają się z wielkim pośpiechem, stan naszego skarbu pozwala nam utrzymywania 9 korpusów, każdy po 30,000 wojska na stopie wojenny i opatrzenia ich potrzebnymi materjami. Wytrwałość Belgiycków względem utrzymania się przy posiadaniu Luxemburga po postanowieniu seymu związkowego, iż królowi hollenderskiemu iako wielkiemu księciu Luxemburga, powinna być dana żądana pomoc, musi niezbędnie stać się powodem do groźnych zakłóceń, gdyż poseł francuzki w Frankfurcie (nie wiadomo czyli z własnego natchnienia czyli też w skutek otrzymanej instrukcji) sprzeciwił się takowemu postanowieniu i uczynił wniosek, aby przy trwających ciągle względem Belgii układach, krok ten stanowczy jeszcze wstrzymano i oczekiwano końca negocjacyi. Naturalnie, że nie można było przychylić się do tego wniosku, i że po wyczerpaniu wszelkich środków zgody względem załatwienia sprawy Luxemburga, musiało się prawię zdawać niepotrzebnem rozpoczynanie powtórnych względem niej narad. Od mniejszego lub większego zajęcia są interessami Belgii ze strony Francyi, zawisło teraz rozkrzewienie lub szybkie zakończenie krótków nieprzyjacielskich, do których sami Belgiyckowie stali się przyczyną. Ministryum francuzkie, jeżeli chce zachować Europę od powszechnego zaburzenia, powinno przybrać stałe kolory, powinno się oświadczyć za wykonaniem protokołów lon-

dyńskich i naganiać proklamacyą Reienta wydaną do Luxemburczyków, odrzucającą równie lekkomyślnie iak zuchwale postanowienia mocarstw, których usiłowania względem rozłączenia stron spornych i nadania Belgii niepodległego bytu, iakiego istotnie nigdy nie miała, powinny być wynagrodzone z mniejszą niewdzięcznością. Że gabinet angielski mocno się zajmuje sprawą Belgii i nie lęka się uważać ją z stosownego stanowiska, tego dowodzi nota do księcia Tayleyrand, w której lord Palmerston życzy sobie poznać widoki francuzkiego ministryum i pomijając wszelkie subtelnosci dyplomatyczne pyta po prostu: Czyli Francya pochwała proklamacyę Reienta *Surlet de Chokier* do mieszkańców Luxemburga lub nie? i czyli w ostatnim przypadku zamierza popierać pretensyę rządu belgijskiego do księstwa Luxemburg? musiałaby się bowiem uważać za wyłączoną od konferencyi względem sprawy belgijskiej. Jeżeli do nich chce nadal należeć, to najsilniejsze przestrzeżenie postanowień innych członków, byłoby niezbędnem, a każde im uchybiecie przemieszaniem. Tem prostem postępowaniem względem najtrudniejszego dyplomatycznego zadania, rozwiązanie szybko nastąpi, i każda wątpliwość względem pokoju lub wojny zostanie usunięta, jeżeli się utrzyma terażniejsza administracya Francyi. Gabinet francuzki powinien się w tym względzie oświadczyć, nim Luxemburg będzie mógł być zajęty przez wojska związkowe. Jeżeli Francya przestrzeżać będzie obawionego dotychczas zamiłowania pokoju, to mamy wielką nadzieję uniknięcia wojny, jeżeli zaś nie, to bardzo krwawa rozpocznie się walka. Wszystkie w sprawie tej interessowane mocarstwa, już teraz starają się wystawić znaczne siły zbrojne; iakież dopiero czynione będą wysilenia, skore wojna okaże się nieuchronną? Prussy i Austrya mają obecnie wspólnie już 600,000 woj-

ska, a obadwa państwa mogą jeszcze siły swoje o połowę pomnożyć. Jakaż ogromna potęga będzie na ówczas zgromadzona, jeżeli i woyska związkowe będą stanowione na stopę wojenną.

PARYZ 7 Kwietnia. — Pan Rogier należący do poselstwa belgijskiego wyjechał w nocy do Bruxelli. Twierdzi, że wiezie wezwanie wydane w porozumieniu się naszego gabinetu, i londyńskiego, do rządu Belgii aby się nieprzeciwił zajęciu księstwa Luxemburg przez woyska związku niemieckiego. Zostawiono mu do 15 czas, w celu przedsięwzięcia kroków, jakie uzna za stosowne do zapobieżenia wszelkim sporom.

LONDYN 5 Kwietnia. Dziennik Dworski namienia o pośrednictwie gabinetu naszego tak w sprawie Polskiej jako też Włoskiej; względem ostatniej rozpoczęły się już narady między Książętami Talleyrandem i Esterhazy, w obecności Lorda Palmerston.

Tutejsza Gazeta *Goniec* ubolewa, iż Austria przez wkrócenie do Bononii dała Francuzom powód do wypowiedzenia wojny. Taż Gazeta namienia, iż Ministerjum Francuzkie za daleko się posunęło, aby mogło wsteczny krok zrobić; albo więc dogadzi narodowi, który po większej części uskarża się na obrażenie honoru narodowego, albo pozostanie przy spokojnym swoim systemie, a wtedy lękać się trzeba, aby wojna domowa nie

była skutkiem téj niezgodności między rządem i narodem. Jest atoli jeszcze nadzieja, że i ta chmura przejdzie, i że ustanowiony będzie kongress, który ściśle oznaczy zasadę nieinterwencyi, i ułoży projekt do nowego prawa narodów dla przywrócenia powszechny spokojności i dobrych konstytucy. Jeśliby jednak wojna wybuchnęła, a to z powodu Belgii, w tym razie interessa Anglii mogłyby i ją także wciągnąć; jeśliby zaś wybuchnęła z powodu Włoch, natenczas przymiemy rolę pośredniczą. „

Taż Gazeta donosi, iż w *Liverpool* ma być ulanym 200 dział dla rządu Niderlandzkiego.

MADRYT 22 Marca. Dzisiejsza gazeta tutejsza umieściła postanowienie Królewskie względem Kommissy wojskowych do sądzenia powstańców, i odtąd panuje tu wielka trwoga.

Słychać, iż po wyroku, aby dziesiątkowano 400 powstańców, którzy się poddali Jenerałowi *Quesada*, i którym tenże zapewnił życie, wspomniany Jenerał podał prośbę o uwolnienie od służby.

Gazeta tutejsza nic nie donosi z Andaluzyi; zawiera tylko imienną listę 17 powstańców, których w *Estepona* rozstrzelano.

Jenerałny Kapitan *Longa* uwiadomił rząd o uknowanym spisku w Walencyi który się także ma rozciągać do ościennych prowincy.

D O N I E S I E N I A.

W moc polecenia Tryb. M. W. Krakowa d. 28 Lipca 1830 N. 2335 ruchomości po niegdy *Teressie Gaszyńskiej*, mianowicie srebro, garderoba, sprzęty domowe i gospodarskie, bydło, zboże w ziarnie, i t. d. na żądanie sukcesorów, pozostałych przez publiczną licytacją we wsi Prussy, za Krakowem w Okręgu Mogiła, w dniu 2 Maia r. b. za gotową srebrną monetę sprzedawane będą.

W Krakowie 16 Kwietnia 1831 r.

Olearski Notaryusz.

Komornik sądowy uwiadomia publiczność, iż w dniu 26 Kwietnia r. b. 1831 o godzinie 4tej z południa, w Krakowie przy rynku głównym pod L. 18 odbędzie się publiczna licytacja zatrudwanego w drodze ekzekucyi sądowej wina ordynaryynego beczek trzy-

W Krakowie 23 Kwietnia 1831 r.

Ig. Kopyciński Kom: Sąd.

Komornik sądowy uwiadomia publiczność, iż dnia 26 Kwietnia r. b. 1831 o godzinie 9 rannéj w Krakowie przy ulicy *Mikołajskiej* pod L. 672 odbędzie się licytacja, porcelany, bielizny, serwet, obrusów, fortepiana i t. d.

W Krakowie dnia 20 Kwietnia 1831 r.

Józef Słodkowski, Kom: Sąd